

Fântâni crăpate

Ieremia 2.13

David R. Reid

© SoundWords, Online începând de la: 17.11.2018, Actualizat: 17.11.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Ieremia 2.13

Ieremia 2.13: Poporul Meu a făcut două rele: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, ca să-și sape fântâni [textual=cisterne], fântâni crăpate, care nu țin apa.

Introducere

O cisternă era în țările Bibliei un rezervor de apă artificial, care era săpat în pământ sau cioplit în stâncă, ca în el să adune apă și s-o păstreze. Cisternele erau foarte importante în Israel, din cauza timpului foarte lung de secetă și a relativ puținelor izvoare naturale. Însă o cisternă găurită era practic fără valoare. Stâncile poroase sau construcțiile sfărâncioase puteau să țină numai puțină apă murdară, dacă chiar puteau. Să aduni și să păstrezi apa în cisterne găurite era la fel de înțelept ca și cum ai folosi sita ca vas de fierț!

Nebunie în poporul lui Dumnezeu

Ieremia a folosit imaginea unei cisterne găurite, ca să arate spre nebunia nemărginită a lui Israel, poporul lui Dumnezeu. El nu și-a ales acest tablou ca „umplură de predică”. Dumnezeu Însuși folosește această ilustrație în mesajul pe care El l-a transmis popoului Său prin profetul Ieremia (Ieremia 2.1,2,4,5). Mesajul era o mustrare pentru poporul care nu s-a mai dedicat deplin Dumnezeului Său. Predica despre cisterne găurite o putem aplica și astăzi la poporul lui Dumnezeu.

Să studiem mai îndeaproape contextul istoric din Ieremia 2.13, ca să înțelegem ce înseamnă de fapt mesajul despre cisternele găurite. Ieremia a predicat și a trăit într-un timp în care poporul Iuda, deci partea sudică a națiunii Israel, s-a îndepărtat de la Dumnezeu viu și nu s-au mai bazat ca El să le satisfacă nevoile spirituale. În Ieremia 2 citim cum ei se depărtează de Izvorul apelor vii și pretutindeni caută ceva care ar trebui să le astâmpere setea spirituală. Ei și-au săpat cisterne ale idolatriei și imoralității, în speranța că bucuria pământească a acestor păcate va satisface nevoile lor.

Cisternele noastre găurite

Însă poporul Iuda a recunoscut că cisternele făcute de ei erau cisterne găurite, care nu puteau ține apă înviorătoare – nici măcar cea mai mică cantitate de apă! Cisternele nu au devenit găurite, după ce un timp au ținut apă. Nu, ele au fost găurite începând din ziua în care au fost construite. *Niciodată* ele nu au ținut apă. Aceasta este valabil pentru toate cisternele construite de noi. Planurile și eforturile, pe care le „construim” prin propria putere, ca să găsim împlinire spirituală în afara Domnului, vor sfârși inevitabil în insucces – ele sunt de la început condamnate la eșec. Numai Dumnezeu poate astâmpăra setea noastră spirituală (Isaia 55.1,2; Ioan 4.10-14; 7.37,38).

Nu te îndepărta de izvor

Când poporul nebun Iuda s-a îndepărtat de Dumnezeu, care a făcut așa de multe pentru

popor, s-a făcut vinovat de un rău dublu: încercarea de a face un rezervor artificial, ca să aduni apă spirituală, era destul de gravă, dar să te îndepărtezi și să refuzi apa Izvorului dătător de viață era tragic! Cum poate cineva cu mintea clară să facă așa ceva? Să ne imaginăm, noi ne aflăm într-o țară secată și suntem însetați și ne îndepărtăm de izvorul artezian al apei proaspete, ca sub arșița soarelui să săpăm o cisternă în speranța de a aduna puțină apă de ploaie! Dacă în apropiere nu se află nici un izvor, este lucrul cel mai bun pe care îl putem face, să săpăm o cisternă. Dacă în apropiere ar fi un izvor și nu am ști, atunci ne-am afla într-o situație de compătimit, dar s-ar putea cel puțin să ne compăttimească pentru încercările noastre pline de râvnă pentru a aduna apă. Dar dacă am ști că în apropiere este un izvor cu apă curgătoare, proaspătă, și noi ne îndepărtăm de acest izvor dătător de viață, ca să construim o cisternă, am fi proști, cum nu se poate spune. Nimeni nu ne va compătimi, dacă încercările noastre de a săpa se termină cu o cisternă găurită goală.

Exact acesta este tabloul, pe care Dumnezeu l-a pictat în cuvinte, ca să arate poporului Său, cât de deosebit de nebun și vinovat era atunci când s-au întors de la El. Popoarele păgâne din jur puteau cel puțin fi compătimate, dacă neștiind urmau idoli lipsiți de viață, care nu puteau astâmpăra setea lor spirituală. În afară de aceasta aceste popoare păgâne, altfel decât Iuda, erau dedicate cu fidelitate idolilor lor (Ieremia 2.10,11)! Însă poporul Iuda a părăsit intenționat Izvorul lui al apei vieții, ca să bea din cisternele găurite, construite de ei. Nu este de mirare că cerurile au fost chemate să se mire și să se înfioare din cauza unei astfel de nebunii, prostii și a unui astfel de rău (Ieremia 2.12)!

Este posibil ca astăzi unii din oamenii lui Dumnezeu să fie vinovați de același rău dublu, ca poporul Iuda din zilele lui Ieremia? Este posibil ca noi să fim așa de obișnuiți cu apele vii, că ne îndepărtăm de Izvor, ca să vedem dacă în alt loc este apă? Suntem noi preocupați în chip nechibzuit să ne construim propriile cisterne? Ce este cu alergarea noastră după o carieră de succes? Desigur noi trebuie să avem o profesie, dar dacă creștinii năzuiesc după împlinire deplină în profesie (și sunt creștini numai „duminica dimineața”), aceasta ar putea fi un fel de construire de cisterne. Ce citim noi cu plăcere? Unii creștin petrec mult timp cu cititul revistelor, ziarelor și a literaturii lumești, însă petrec puțin timp (dacă chiar petrec) cu cititul Bibliei. De ce? Probabil aceasta este un fel de construire de cisterne. Chiar dacă în sine însuși nu este fals să citești ziare și reviste – dar a devenit această literatură mai interesantă și mai captivantă decât Cuvântul lui Dumnezeu?

Dacă ne abatem de la Cuvântul viu și petrecem peste măsură de mult timp să încercăm să ne stingem setea în alt mod, am putea fi vinovați de același păcat ca poporul Iuda. Același lucru este valabil și pentru relaxare și discuții. Lucrul, cititul, recreerea – toate aceste lucruri nu sunt rele în ele însele, ci sunt bune și ajutătoare, dacă sunt menținute în echilibru. Dar dacă constatăm, că noi ne preocupăm cu aceste lucruri ca să găsim în viață satisfacere și împlinire, atunci probabil construim într-un mod rafinat cisterne. Noi trebuie să ne reîntoarcem la Izvorul apei vieții, înainte de a remarca prea târziu, că rezervoarele construite de noi sunt cisterne găurite.

În afara Izvorului apei vieți niciodată nu vom putea găsi împlinire deplină și satisfacere. Să limpăiești apa murdară, stătută, a acestor cisterne, aceasta nu poate potoli setea spirituală, ci în cele din urmă conduce la otrava dezumanizării. Comparete cu învățătura biblică despre

originea sublimă a omului, care a fost creat după *chipul lui Dumnezeu*, cisternele evoluției create de om sunt ape tulburi! Să ne gândim și la durerile din căsniciile și familiile destrămate; dezamăgirea și suferințele vin din cauză că se bea din cisternele umaniste ale libertății sexuale.

Revenirea este întotdeauna posibilă

Dumnezeu a dat poporului Iuda mereu ocazii să se reîntoarcă la El, dar poporul s-a îndepărtat tot mai mult de El. Ca să rămânem la imaginea cisternelor: Ieremia 2.18 arată că ei s-au îndreptat spre apele Nilului și Eufratului, în loc ca de la cisternele găurite să se întoarcă la Izvorul apei vieții. Cu alte cuvinte: mai bine au așteptat protecție și aprovizionare de la idoli și domnia Egiptului și Asiriei, în loc să se îndrepte spre Dumnezeu credincios al lui Israel. Urmarea a fost că Dumnezeu le-a făcut cunoscut, că poporul va culege ce a semănat (Ieremia 2.19). Și astfel Iuda a fost cucerit și dus cu sila la Babilon în sclavie (la râul Eufrat), unde a băut apa amară, pe care a ales-o. În Ieremia 42-44 aflăm că cei care au supraviețuit în țara Israel, contrar sfatului categoric al lui Ieremia, a fugit în Egipt și acolo au murit la apa Nilului.

Cât de nebunesc este să te preocupi cu răul construirii de cisterne! Urmările unei astfel de rebeliuni sunt astăzi la fel de serioase și sigure ca acum două mii cinci sute de ani pentru poporul Iuda. Fie că o națiune se îndepărtează de Dumnezeu, ca să bea din cisterna goală a umanismului secular, sau fie că un creștin caută satisfacere și împlinire în afara Domnului – Biblia mărturisește că noi culegem ce am semănat (Galateni 6.7). De aceea vrem să fugim de orice osteneală și orice sete și pentru totdeauna să bem din Izvorul apei vieții!

Tradus de la: [Rissige Zisternen](#)

Titlul original: „Broken Cisterns“
Sursa: www.growingchristians.org

Traducere: Ion Simionescu